

1766

Elementa calculi variationum

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "Elementa calculi variationum" (1766). *Euler Archive - All Works*. 296.
<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/296>

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

ELEMENTA CALCVLI VARIATIONVM.

Auctore

L. E V L E R O.

Mox post inuenta calculi differentialis principia eiusmodi problemata tractari sunt copta, quae plane singularem huius calculi applicationem requirebant. Cum enim munus calculi differentialis in hoc potissimum consistat, ut proposita functione quacunque quantitatis variabilis x eius incrementum inuestigetur, dum quantitas x suo differentiali dx crescere assumitur: translatione ad Geometriam facta in promptu erat inde linearum curuarum tangentes et ipsas curuaturas definire, quarum rerum inuestigatio immediate ex natura differentialium deriuatur. Aliter vero comparata est ratio eiusmodi problematum, quibus innumerabiles lineae curuae sub quapiam generali aequatione contentae proponuntur, a quibus arcus longitudine aequales, siue qui a graui descendente eodem tempore percurrantur, abscindi oporteat, ex quo posteriori genere problema curuarum synchronarum est natum. In his enim quaestioneibus non tam id est spectandum, quantum incrementum cuiusque curuae applicata accipiat, dum abscissa suo differentiali augetur; quam, quantum siue tempus descensus per eundem varietur, si ipse arcus in alia curua capiatur. Talia problemata per differentia-

tionem parametrorum resolui dicuntur, quandoquidem variabilitas parametri omnes illas innumerabiles curuas propositas complectitur. Quo autem clarius perspiciatur principium, ex quo huiusmodi problematum solutio est petenda, proposita sit aequatio quaecunque inter abscissam x et applicatam y , quae insuper quantitatem constantem α parametrum vocandam contineat; quae quamdiu eundem valorem retinet, aequatio praebebit unam quandam lineam curuam, verum si ipsi α successive alii atque alii valores tribuantur, aliae continuo lineae curuae orientur. Quodsi iam quaestio circa arcus harum curuarum versetur, quoniam cuiusque curuae arcus per $\int V(dx^2 + dy^2)$ exprimitur, in qua integracione parameter α pro constanti assumitur; totum negotium huc reddit, ut formulae integralis $\int V(dx^2 + dy^2)$ incrementum definiatur, quod accipit, dum in ea loco quantitatis α eadem suo incremento $d\alpha$ aucta substituatur. Generatim igitur si loco arcus alia quaecunque expressio integralis $\int Z dx$ tractetur, quae integratio ex data inter x et y aequatione sit conficienda, parameter α pro constanti habita; quaeritur quantam variationem eadem expressio $\int Z dx$ iam integrata sit passura, si in aequatione inter x et y data parameter α elemento $d\alpha$ augeatur. Eodem referendum est celebre illud trajectoriarum orthogonalium problema, in quo etiam infinitae lineae curuae sub data aequatione inter abscissam x , applicatam y , et parametrum variabilem α , contentae proponuntur, atque eiusmodi linea curua quaeritur, quae illas omnes ad angulos rectos traiicit. Ad quod problema soluendum applicata y ut functio ipsarum

ipsarum x et α spectari solet, ex cuius differentiatione talis forma $dy = pdx + qd\alpha$ emergere concipitur, tum vero peruenitur ad hanc aequationem differentialem: $d\alpha(1+pp) + pqd\alpha = 0$, siue ad hanc: $dx + pdy = 0$, ex qua cum illa coniuncta parametrum α eliminari oportet, ut eliciatur aequatio inter x et y , naturam curuae quaesitae exprimens. Quando quidem curuae secundae per aequationem algebraicam inter x et y dantur, res nullam haber difficultatem, cum inde valor ipsius y absolute per x et α definiri, indeque per differentiationem valores litterarum p et q assignari queant, vnde aequatio differentialis inter duas tantum variabiles x et α obtinetur; verum si aequatio procuruis secundis ipsa iam sit differentialis, parametrum α ut quantitatem constantem inuoluens; quae idcirco erit huius formae $dy = pdx$, seu $y = \int pdx$ ante omnia inuestigari oportet, cuius modi aequatio differentialis proditura esset, si praeter x etiam parameter α ut variabilis statuatur, ut inde quantitas q innotescat; quae inuestigatio saepe maxime fit difficilis, atque adeo vires Analyseos superare videtur. Etiam si autem ratio huius inuestigationis ex solis calculi differentialis principiis sit perenda, tamen in ipsa tractatione ingens statim cernitur discrimen; propterea quod, cum differentiatione ordinaria nulli difficultati soleat esse obnoxia, hic tota difficultas in inuentione differentialium ex variabilitate parametri oriundorum resideat, haecque ipsa inuentio singulares regulas requirat. Quam ob rem non praeter necessitatem partes Analyseos infinitorum multiplicari videbuntur, si inuestigationem huiusmodi differ-

xentialium, quae ex variabilitate parametri nascuntur, ad peculiarem calculum referamus, quem distinctionis causa *Calculum variationum* appellare liceat. Cuius necessitas adhuc clarius perspicietur, si perpendamus, eius vim multo latius patere, quam ad solam parametrorum variabilitatem, qua etsi lineae curuae in infinitum multiplicantur, omnes tamen semper sub certo quodam genere, quod scilicet in data aequatione continetur, comprehenduntur. Nostrum autem calculum variationum non solum ad huiusmodi genera curuarum determinata extendi conueniet, sed etiam ad omnes omnino curuas, quae quidem concipi queant, veluti si inter omnes plane curuas ea sit definienda, quae data quapiam maximi minimiue proprietate gaudeat. Atque huc referendum erit celebratissimum illud problema isoperimetricum latissimo sensu acceptum, prout id quidem in libro singulari pertractavi; quem qui attente legerit, non dubitabit, quin huius generis investigationes calculi speciem prorsus singularem postulent, a consuetis Analyseos regulis non parum divergam. Haec enim problemata ad taletum quaectionem reducuntur, vt eiusmodi aequatio inter binas variabiles x et y determinetur, ex qua expressio quaepiam integralis $\int Z dx$, quomodounque Z per x et y componatur, maximum sive minimum valorem consequatur. Ad hoc autem efficiendum necesse est, vt proposita huiusmodi formula $\int Z dr$ quacunque, quae quidem ex assumta quavis relatione inter x et y determinatum valorem accipiat, in genere definiatur, quantam mutationem ea formula sit subitura, si ipsa relatio inter x et

et y infinite parum quomodo cunque varietur; haecque quaestio iam infinites latius patet, quam superior, vbi tantum mutatio ex variatione parametri oriunda assignari debebat. Potest etiam loco simplicis formulae integralis $\int Z dx$ expressio quaecunque, vtcunque ex x , y , harumque differentialibus atque formulis integralibus composita, considerari, quo longius haec tractatio extendatur; tum vero calculus variationum regulas supeditabit, mutationem huiusmodi expressionum definiendi, quae ob relationem variabilium x et y , vtcunque infinite parum mutatam, ipsis inducitur. Methodus quidem in solutione problematum isoperimetricorum adhiberi solita iam eximia huius calculi specimina suggestit, quae autem cum sint ex alieno quasi fonte, Geometria scilicet, hausta, non ad constitutionem principiorum istius calculi desiderati referri possunt. Deinde vero etiam haec specimina ad scopum nimis particularem sunt adstricta, quam vt amplitudinem nostri calculi complecti possint. Quam ob rem constitui eius elementa ex primis Analyseos principiis repetere, eaque ita evoluere, vt non solum problematis supra commemoratis facile et concinne soluendis inseruire possint, sed etiam nouum quasi campum aperiant, sese ad plurima alia talium quaestionum genera extendentem, in quo Geometrae non sine insigni finium Analyseos promotione vires suas exercere queant.

Elemen-

Elementa Calculi Variationum.

Hypothesis 1.

I.

Detur inter variabiles binas x et y aequatio quaeunque, qua earum relatio mutua exprimatur, ita ut inde quicunque valor determinatus ipsi x tribuitur, valor quoque determinatus pro y definiatur.

Coroll. 1.

2. Proposta ergo aequatione inter binas variabiles x et y , singulis valoribus ipsius x , quicunque concipi possunt, determinati valores ipsius y respondebunt.

Coroll. 2.

3. Vi ergo istius aequationis propositae erit y certa quaedam functio ipsius x , et quemadmodum ipsi x respondet y , ita illius valori sequenti $x' = x + dx$, respondebit $y' = y + dy$, cuius differentia a praecedente y , differentiale nempe dy , per vulgares differentiandi regulas assignari poterit.

Coroll. 3.

4. Cum y sit functio ipsius x , etiam $\frac{dy}{dx}$ erit functio ipsius x , per relationem inter x et y datam assignabilis; ac si ponatur $\frac{dy}{dx} = p$, simili modo $\frac{dp}{dx}$ erit certa

certa functio ipsius x : ac si porro ponamus $\frac{dp}{dx} = q$,
 $\frac{dq}{dx} = r$, $\frac{dr}{dx} = s$ etc. etiam hae quantitates q, r, s etc.
 erunt certae functiones ipsius x itidem per relationem
 inter x et y datam assignabiles.

Coroll. 4.

5. Si deinde V sit expressio quomodoconque
 ex x et y conflata, ea quoque ope relationis inter x
 et y datae ita erit comparata, vt pro omnibus valoribus
 ipsius x valores determinatos adipiscatur. Ac si V'
 designet valorem sequentem, seu ipsi $x + dx$ conuenientem;
 erit $V' = V + dV$, siue $dV = V' - V$, secundum
 prima calculi differentialis principia.

Hypothesis 2.

6. Quaecunque proponatur relatio inter x et y ,
 quia inde simul relatio differentialium dx et dy inno-
 tescit, ponam in sequentibus perpetuo:

$\frac{dy}{dx} = p$; $\frac{dp}{dx} = q$; $\frac{dq}{dx} = r$; $\frac{dr}{dx} = s$ etc.
 eruntque p, q, r, s etc. perinde ac y , functiones ipsius
 x , per illam relationem datam assignabiles.

Coroll. I.

7. Quemadmodum littera p relationem differen-
 tialium dx et dy continet, ita q complectetur rela-
 tionem differentialium secundi gradus; r vero differen-
 tialium tertii gradus, s quarti gradus etc.

Tom. X. Nou. Comm.

H

Coroll.

Coroll. 2.

8. Vicissim igitur etiam, si qua in expressione V differentialia, siue primi, siue secundi, siue altioris ordinis, insint, ea introducendis his quantitatibus p, q, r, s , etc. ex calculo tolli poterunt.

Axioma.

9. Si inter variables x et y alia relatio a proposita infinite parum discrepans constituatur, valores ipsius y , singulis valoribus ipsius x respondentes, ab iis, quos proposita relatio praebet, infinite parum discrepabunt.

Coroll. 1.

10. Cum huiusmodi relatio variata infinitis modis a relatione proposita dispare possit, ita ut discrepantia sit infinite parua, evenire potest, ut unus pluresue valores ipsius y , qui certis valoribus ipsius x respondent, nullam inde mutationem patientur.

Coroll. 2.

11. Ifsa variatio relationis ita generalis concipi potest, vt iade omnes valores ipsius y mutationes quacunque patientur, quo nullo modo a se inuicem pendent. Quo igitur haec tractatio latissime pateat, huiusmodi variationem relationis generalissime conceptam intelligi conueniet.

Hypothesis 3.

12. Si relatio inter x et y proposita parum mutetur, valorem ipsius y , qui inde ipsi x respondet, per

per $y + \delta y$ defignemus, ita ut δy variationem denotet, quam y ob variatam relationem patitur.

Coroll. 1.

13. Simili modo cum y' sit valor ipsi $x + dx$ vi relationis propositae respondens, eius valorem, qui eidem $x + dx$ vi relationis variatae conuenit, per $y' + \delta y'$ exprimamus, ita ut $\delta y'$ variationem ipsius y' denotet, quae ex variatione relationis oritur.

Coroll. 2.

14. Cum igitur sit $y' = y + dy$, erit $\delta y' = \delta(y + dy) = \delta y + \delta dy$, et $\delta dy = \delta y' - \delta y$. Denotabit autem δdy variationem ipsius dy , ex variatione inter x et y propositae orram.

Coroll. 3.

15. Quemadmodum autem y' statum sequentem ipsius y denotat, statu scilicet sequente ad $x + dx$ relato; ita $\delta y'$ statum sequentem ipsius δy denotat, ex quo $\delta y' - \delta y$ exprimet differentiale ipsius δy , quod est $d\delta y$. Cum ergo sit $\delta dy = \delta y' - \delta y$, erit $\delta dy = d\delta y$.

Coroll. 4.

16. Hiac ergo consequimur istam insignem proprietatem: quod variatio differentialis ipsius y aequalis sit differentiali variationis ipsius y . Est enim δdy variatio ipsius dy , hoc est differentialis ipsius y , et $d\delta y$ est differentiale ipsius δy , hoc est variationis ipsius y .

H 2

Definitio.

Definitio 1.

17. Si V sit expressio vtcunque ex x et y conflata, proposita quadam relatione inter x et y , eius variatio, quam per δV indicabo, est incrementum, quod quantitas V capit, si relatio inter x et y proposita infinite parum varietur.

Coroll. 1.

18. Probe ergo distingui oportet differentiale dV , et variatio δV ; differentiale enim denotat incrementum ipsius V , dum x suo elemento dx augetur, manente relatione inter x et y proposita; variatio autem denotat incrementum ipsius V , dum ipsa relatio variatur manente x .

Coroll. 2.

19. Cum per variationem relationis, inter x et y propositae, quantitas y incrementum capiat δy , manente x eadem; quomodounque quantitas V ex x et y fuerit conflata, eius variatio reperietur, si loco y vbique scribatur $y + \delta y$, et a valore hinc pro V oriundo ipse valor V subtrahatur.

Coroll. 3.

20. Scilicet si in V vbique pro y scribatur $y + \delta y$, prodibit valor variatus ipsius V , qui est $V + \delta V$; ipsa autem variatio reperitur, si a valore variato $V + \delta V$ valor primitius V subtrahatur.

Definitio.

Definitio 2.

21. Calculus variationum est methodus inueniendi variationes quantitatum vtcunque ex binis. variabilibus x et y conflatarum, quas patiuntur, si relatio inter x et y proposita infinite parum quomodocunque immutetur.

Coroll. 1.

22. Proposita ergo relatione inter x et y , si V denotet quantitatem quomodocunque ab x et y pendente, hic calculus docet inuenire variationem ipsius V , seu valorem ipsius δV .

Coroll. 2.

23. Quia relationem inter x et y datam vtcunque immutari assumimus, vt y pro singulis valoribus ipsius x variationes quascunque, quae etiam a se inservient non pendeant, accipiat, hic calculus latissime patet, atque ad quasvis conditiones variationum datas accommodari poterit.

Scholion 1.

24. Quo usus huius calculi clarius perspici queat, exemplum afferamus. Proposita ergo sit haec relatio inter x et y :

$$aa yy - bb xx = aabb$$

quae scribendo $b + db$ loco b infinite parum immutetur. Iam si proponatur quantitas quaepiam ab x et y pendens, veluti $\int \frac{\sqrt{dx^2 + dy^2}}{y}$, huius variatio ex illa immutatione relationis oriunda ope istius calculi exhiberi

beri poterit; cum enim sit $y = \frac{b}{a} V(a\alpha - xx)$ erit
 $\delta y = \frac{d}{a} V(a\alpha - xx)$ quae est variatio ipsius y . Quem-
admodum autem ex cognita variatione ipsius y quanti-
tatum vtcunque ab y et x pendentium, ideoque etiam
huius: $\int \frac{y(dx^2 + dy^2)}{\sqrt{y}}$, variationes inde natae determinari
debeant, in hoc calculo est ostendendum; vnde patet,
omnia, quae de variabilitate parametrorum passim
sunt tradita, hic contineri. Deinde vero etiam quae-
stiones inuerti possunt, veluti si proposita huiusmodi
formula $\int \frac{V(dx^2 + dy^2)}{\sqrt{y}}$ ea relatio inter x et y quaera-
tur, vnde variatio istius formulae datae prodeat ma-
goitudinis, vel etiam nulla, quo posteriori casu relatio
inuenta formulae propositae maximum minimumque
valorem comparabit; atque huc referenda erunt omnia
problemata, quae circa curuas maximj minimiue pro-
prietate gaudentes adhuc sunt tractata.

Scholion 2.

25. Praecepta huius calculi ad diversitatem ra-
tionis, qua formula quaepiam proposita V a binis va-
riabilibus x et y pendet, sunt accommodanda, quae
diversitas cum sit infinita, eam ad aliquot genera praecipua
reueocari conueniet. Primum ergo genus com-
plectatur eas formulas, quae ex ipsis quantitatibus x et y
earumque deriuatis $p = \frac{dy}{dx}$; $q = \frac{dp}{dx}$; $r = \frac{dq}{dx}$ etc. vtcun-
que sunt compositae, ita tamen, vt nullas formulas integra-
les inuoluant. Ad secundum genus referto eas formulas, quae
integralia huiusmodi $\int Z dx$ contineant, ita tamen, vt
ipsa

Ipsa formula Z ad primum genus pertineat. Tertium genus comprehendet eiusmodi formulas, in quibus non solum integralia $\int Z dx$ insunt, sed ubi quantitas Z ipsa insuper integralia inuoluit. Tandem sequetur quartum genus, in quo formula varianda V non absolute, sed demum per aequationem differentiale, vel primi, vel adeo altioris gradus, definitur, quod genus utique latissime patet, ac praecedentia omnia in se complectuntur. Quod autem ad aequationem, qua relatio inter x et y exprimitur, attinet, etiā eam ut datam specto, tamen non definio, ne pracepta tradenda vlo modo limitentur.

Theorema I.

26. Variatio differentialis cuiusuis quantitatis V aequalis est differentiali variationis eiusdem, seu est $\delta dV = d\delta V$.

Demonstratio.

Cum sit $dV = V' - V$ denotante V' valorem sequentem ipsius V , qui ipsi $x + dx$ conuenit, uti V ipsi x respondet, erit $\delta dV = \delta V' - \delta V$; verum $d\delta V$ exprimit differentiam inter δV eiusque valorem sequentem, qui est $\delta V'$, ita ut sit $d\delta V = \delta V' - \delta V$, vnde perspicuum est, esse $\delta dV = d\delta V$.

Coroll. I.

27. Eodem modo, si loco V scribamus dV , patet esse $\delta ddV = d\delta dV$; sed $\delta dV = d\delta V$, vnde fit $d\delta dV = dd\delta V$, sicque aequales inter se erunt haec tres formae:

$$\delta ddV = d\delta dV = dd\delta V.$$

Coroll.

Coroll. 2.

28. Porro vero si et hic pro V scribamus dV ,
obtinebimus aequalitatem inter has quatuor formas:

$$\delta dddV = d\delta ddV = dd\delta dV = ddd\delta V$$

tum vero inter has quinque:

$$\delta d^4V = d\delta d^3V = d^2\delta d^2V = d^3\delta dV = d^4\delta V.$$

Coroll. 3.

29. Si habeatur differentiale cuiuscunq; ordinis ipsius V , nempe $d^n V$, cuius variatio sit inuestiganda, erit:

$$\delta d^n V = d^n \delta d^{n-m} V = d^n \delta V$$

aequatur scilicet differentiali ordinis n ipsius variationis δV . Hinc ergo reducitur variatio differentialium ad differentiationem variationis.

Problema I.

30. Determinare variationes quantitatum p, q, r, s etc. rationem differentialium ipsarum x et y in se continentium.

Solutio.

Quia variatio non ad x pertinere censetur, erit $\delta x = 0$, et variatio ipsius y , nempe δy , tanquam cognita spectatur. Hinc cum sit $p = \frac{dy}{dx}$, erit $\delta p = \frac{\delta dy}{dx} = \frac{d\delta y}{dx}$. Deinde ob $q = \frac{dp}{dx}$ erit $\delta q = \frac{\delta dp}{dx} = \frac{d\delta p}{dx}$; sumto autem elemento dx constante, est $d\delta p = \frac{d d\delta y}{dx}$, hincque $\delta q = \frac{dd\delta y}{dx^2}$; et $d\delta q = \frac{d^3 dy}{dx^2}$. Porro autem cum sit $r = \frac{dq}{dx}$, erit $\delta r = \frac{\delta dq}{dx} = \frac{d\delta q}{dx}$, ideoque $\delta r = \frac{d^2 \delta y}{dx^3}$, vnde variationes quanti-

quantitatum ex x et y derivataatum p, q, r, s , etc.
ita se habebunt:

$$\delta p = \frac{d\delta y}{dx}; \delta q = \frac{d^2\delta y}{dx^2}; \delta r = \frac{d^3\delta y}{dx^3}; \delta s = \frac{d^4\delta y}{dx^4}; \text{ etc.}$$

si quidem elementum dx pro constante assumatur.

Coroll. I.

31. Haec differentialia primi altiorumque graduum variationis δy determinantur per variationes valorum ipsius y , qui conueniunt sequentibus valoribus ipsius x , scilicet $x + dx$; $x + 2dx$; $x + 3dx$; etc. Si enim sequentes valores ipsius y ita exhibeantur: y' , y'' , y''' , y'''' etc. eorumque variationes ita: $\delta y'$, $\delta y''$, $\delta y'''$, $\delta y''''$ ex natura differentialium nouimus esse:

$$d\delta y = \delta y' - \delta y; dd\delta y = \delta y'' - 2\delta y' + \delta y;$$

$$d^3\delta y = \delta y''' - 3\delta y'' + 3\delta y' - \delta y \text{ etc.}$$

Coroll. 2.

32. Si ergo solus valor y variationem pateretur, sequentes vero y' , y'' , y''' nulli essent obnoxiae, vt esset $\delta y' = 0$, $\delta y'' = 0$, $\delta y''' = 0$ etc. foret
 $d\delta y = -\delta y$; $dd\delta y = +\delta y$; $d^3\delta y = -\delta y$; $d^4\delta y = +\delta y$ etc.
ideoque:

$$\delta p = -\frac{\delta y}{dx}; \delta q = +\frac{\delta y}{dx^2}; \delta r = -\frac{\delta y}{dx^3}; \delta s = +\frac{\delta y}{dx^4} \text{ etc.}$$

Problema 2.

33. Si V fuerit quantitas quomodounque ex variabilibus x et y earumque differentialibus cuiuscunque
Tom. X. Nou. Comm. I ordinis

ordinis conflata, seu si fuerit functio quaecunque quantitatum x, y, p, q, r, s etc. determinare eius variationem δV .

Solutio.

Differentietur more consueto haec functio V , prodeatque

$dV = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds + \text{etc.}$
quod differentiale nil aliud est, nisi incrementum quod functio V capit, si loco quantitatum x, y, p, q, r, s etc. substituantur istae $x + dx; y + dy; p + dp; q + dq; r + dr$ etc. Simili ergo modo si pro x, y, p, q, r, s etc. substituantur

$$x + \delta x; y + \delta y; p + \delta p, q + \delta q, r + \delta r, s + \delta s \text{ etc.}$$

incrementum, quod inde functio V capit, erit eius variatio :

$$\delta V = N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + S \delta s + \text{etc.}$$

Quare, si pro $\delta p, \delta q, \delta r$ etc. valores supra inuenti scribantur, prodibit variatio quaesita :

$$\delta V = N \delta y + \frac{P d \delta y}{dx} + \frac{Q d \delta y}{dx^2} + \frac{R d^2 \delta y}{dx^3} + \frac{S d^3 \delta y}{dx^4} \text{ etc.}$$

Theorema 2.

34. Proposita formula integrali quacunque $\int Z dx$ eius variatio aequalis est integrali variationis differentialis $Z dx$, seu erit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$.

Demonstratio.

Cum $\int Z dx$ exprimat summam omnium $Z dx$, eius variatio $\delta \int Z dx$ comprehendet summam omnium varia-

variationum ipsius $Z dx$, seu erit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$. Quod etiam hoc modo distinctius ostendi potest: sit $\int Z dx = V$, ita ut definiri oporteat δV ; cum igitur sit $dV = Z dx$, erit $\delta dV = \delta Z dx = d\delta V$; unde sumatis integralibus fiet $\delta V = \int \delta Z dx$.

Problema 3.

35. Proposita formula integrali $\int Z dx$, in qua Z quantitas quomodoconque ex ipsis x et y , earumque differentialibus cuiuscunque ordinis conflata, investigare eius variationem $\delta \int Z dx$.

Solutio.

Cum ergo Z sit functio ipsarum x, y, p, q, r, s etc. eius differentiale more consueto sumtum huiusmodi formam habebit:

$$dZ = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds \text{ etc.}$$

unde eiusdem quantitatis Z variatio erit:

$$\delta Z = N \delta y + \frac{P d \delta y}{dx} + \frac{Q d d \delta y}{dx^2} + \frac{R d^3 \delta y}{dx^3} + \frac{S d^4 \delta y}{dx^4} \text{ etc.}$$

Cum nunc sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, erit:

$$\delta \int Z dx = \int N \delta y dx + \int P d \delta y + \int \frac{Q d d \delta y}{dx} + \int \frac{R d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

ne iam in ulteriori reductione expressio δy turbet, ponamus tantisper $\delta y = \omega$, et reductiones ita se habebunt:

$$\int P d \omega = P \omega - \int \omega d P$$

$$\int \frac{Q d d \omega}{dx} = \frac{Q d \omega}{dx} - \int \frac{d Q}{dx} d \omega = \frac{Q d \omega}{dx} - \frac{\omega d Q}{dx} + \int \frac{\omega d d Q}{dx}$$

$$\int \frac{R d^3 \omega}{dx^2} = \frac{R d d \omega}{dx^2} - \frac{d R d \omega}{dx^2} + \frac{\omega d d R}{dx^2} - \int \frac{\omega d^3 R}{dx^3}$$

etc.

I 2

Colli-

Colligantur omnes isti valores, et pro ω restituatur δy ,
sicque obtinebitur :

$$\begin{aligned}\delta \int Z dx &= \int \delta y dx \left(N - \frac{d P}{dx} + \frac{dd Q}{dx^2} - \frac{d^3 R}{dx^3} + \frac{d^4 S}{dx^4} - \text{etc.} \right) \\ &\quad + \delta y \left(P - \frac{d Q}{dx} + \frac{dd R}{dx^2} - \frac{d^3 S}{dx^3} + \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{d \delta y}{dx} \left(Q - \frac{d R}{dx} + \frac{dd S}{dx^2} - \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{dd \delta y}{dx^2} \left(R - \frac{d S}{dx} + \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{d^3 \delta y}{dx^3} \left(S - \text{etc.} \right)\end{aligned}$$

in qua expressione differentiale dx sumtum est constans.

Coroll. 1.

36. Constat ergo variatio formulae integralis
 $\int Z dx$ ex parte integrali $\int \delta y dx \left(N - \frac{d P}{dx} + \frac{dd Q}{dx^2} - \frac{d^3 R}{dx^3} + \frac{d^4 S}{dx^4} - \text{etc.} \right)$ et partibus absolutis, quae praeter ipsam variationem δy etiam eius differentialia $d\delta y$, $dd\delta y$, $d^3\delta y$ etc. complectuntur.

Coroll. 2.

37. Partem autem integralem per reductiones adhibitas ita instruximus, ut tantum ipsam variationem δy complectetur, ab eiusque differentialibus immunis exhiberetur, quae forma in applicatione calculi variationum maximam praestat utilitatem.

Problema 4.

38. Si in formula integrali $\int Z dx$, quantitas Z non solum litteras x et y cum relationibus differentialium p , q , r , s etc. sed etiam formulam integralem $\Pi = \int 3 dx$ vtcun-

vcunque complectatur, in qua autem sit 3 functio ipsarum x, y, p, q, r, s etc. definire variationem formulae illius integralis $\int Z dx$.

Solutio.

Cum quantitas Z praeter quantitates x, y, p, q, r, s etc. etiam formulam integralem $\Pi = \int Z dx$ involuat, spectari poterit tanquam functio quantitatum Π, x, y, p, q, r, s etc. vnde si more solito differetetur, prodibit talis forma :

$$dZ = L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds \text{ etc.}$$

vnde colligitur variatio ipsius Z :

$$\delta Z = L \delta \Pi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + S \delta s + \text{etc.}$$

Cum deinde sit 3 functio ipsarum x, y, p, q, r, s etc. ponatur :

$$dZ = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds + \text{etc.}$$

atque ex praecedente problemate erit $\delta \Pi$, seu

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx &= \int \delta y dx \left(\mathfrak{N} - \frac{d \mathfrak{R}}{dx} + \frac{dd\Omega}{dx^2} - \frac{d^3 \mathfrak{R}}{dx^3} + \frac{d^4 \mathfrak{S}}{dx^4} - \text{etc.} \right) \\ &\quad + \delta y \left(\mathfrak{P} - \frac{d \Omega}{dx} + \frac{dd\mathfrak{R}}{dx^2} - \frac{d^3 \mathfrak{S}}{dx^3} + \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{d \delta y}{dx} \left(\Omega - \frac{d \mathfrak{R}}{dx} + \frac{dd\mathfrak{S}}{dx^2} - \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{dd\delta y}{dx^2} \left(\mathfrak{R} - \frac{d \mathfrak{S}}{dx} + \text{etc.} \right) \\ &\quad + \frac{d^3 \delta y}{dx^3} (\mathfrak{S} - \text{etc.}) \end{aligned}$$

Vel sumatur potius prior forma :

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx &= \int \mathfrak{N} \delta y dx + \int \mathfrak{P} d\delta y + \int \frac{\Omega d d \delta y}{dx} + \int \frac{\mathfrak{R} d^2 \delta y}{dx^2} \\ &\quad + \int \frac{\mathfrak{S} d^4 \delta y}{dx^4} + \text{etc.} \end{aligned}$$

eritque ob $\delta \Pi = \delta \int Z dx$:

$$\begin{aligned}\delta Z = & \mathfrak{L} \int \mathfrak{N} \delta y dx + \mathfrak{L} \int \mathfrak{P} d\delta y + \mathfrak{L} \int \frac{\Omega dd\delta y}{dx} + \mathfrak{L} \int \frac{\mathfrak{R} d^2\delta y}{dx^2} \\ & + \mathfrak{L} \int \frac{\mathfrak{S} d^4\delta y}{dx^4} + \text{etc.} \\ & + N \delta y + \frac{P d \delta y}{dx} + \frac{Q dd \delta y}{dx^2} + \frac{R d^2 \delta y}{dx^3} + \frac{S d^4 \delta y}{dx^4}.\end{aligned}$$

Cum igitur sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, habebimus:

$$\begin{aligned}\delta \int Z dx = & \int \mathfrak{L} dx \int \mathfrak{N} \delta y dx + \int \mathfrak{L} dx \int \mathfrak{P} d\delta y + \int \mathfrak{L} dx \int \frac{\Omega dd\delta y}{dx} \\ & + \int \mathfrak{L} dx \int \frac{\mathfrak{R} d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.} \\ & + \int N \delta y dx + \int P d\delta y + \int \frac{Q dd\delta y}{dx} + \int \frac{R d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}\end{aligned}$$

Ponatur $\int \mathfrak{L} dx = W$, seu $\mathfrak{L} dx = dW$, et ob

$$\begin{aligned}\int \mathfrak{L} dx \int \mathfrak{N} \delta y dx &= W \int \mathfrak{N} \delta y dx - \int \mathfrak{N} W \delta y dx \\ \int \mathfrak{L} dx \int \mathfrak{P} d\delta y &= W \int \mathfrak{P} d\delta y - \int \mathfrak{P} W d\delta y \\ \int \mathfrak{L} dx \int \frac{\Omega dd\delta y}{dx} &= W \int \frac{\Omega dd\delta y}{dx} - \int \frac{\Omega W dd\delta y}{dx}\end{aligned}$$

obtinebimus:

$$\begin{aligned}\delta \int Z dx = & W \int \mathfrak{N} \delta y dx + W \int \mathfrak{P} d\delta y + W \int \frac{\Omega dd\delta y}{dx} \\ & + W \int \frac{\mathfrak{R} d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.} \\ & + \int (N - \mathfrak{N} W) \delta y dx + \int (P - \mathfrak{P} W) d\delta y \\ & + \int (Q - \Omega W) \frac{dd\delta y}{dx} + \int (R - \mathfrak{R} W) \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}\end{aligned}$$

Hae formulae eodem modo ut supra reductae dabunt:

$$\begin{aligned}\delta \int Z dx = & W \int \delta y dx (\mathfrak{N} - \frac{d \mathfrak{P}}{dx} + \frac{dd \Omega}{dx^2} - \frac{d^2 \mathfrak{R}}{dx^3} + \text{etc.}) \\ & + W \delta y (\mathfrak{P} - \frac{d \Omega}{dx} + \frac{dd \mathfrak{R}}{dx^2} - \text{etc.}) \\ & + \frac{W d \delta y}{dx} (\Omega - \frac{d \mathfrak{R}}{dx} + \text{etc.}) \\ & + \frac{W dd \delta y}{dx^2} (\mathfrak{R} - \text{etc.}) \\ & + \int \delta y dx ((N - \mathfrak{N} W) - \frac{d(P - \mathfrak{P} W)}{dx} + \frac{dd(Q - \Omega W)}{dx^2} - \frac{d^2(R - \mathfrak{R} W)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ & + \delta y ((P - \mathfrak{P} W) - \frac{d(\Omega - \Omega W)}{dx} - \frac{dd(R - \mathfrak{R} W)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ & + \frac{d \delta y}{dx} ((Q - \Omega W) - \frac{d(R - \mathfrak{R} W)}{dx} + \text{etc.}) \\ & + \frac{d d \delta y}{dx^2} ((R - \mathfrak{R} W) - \text{etc.})\end{aligned}$$

Coroll.

Coroll. 1.

39. Quia reductiones adhibitae quouis casu facile expediri possunt, iis praetermissis variatio quaesita hoc modo succinetius exhibitur, posito $W = \int L dx$:

$$\delta \int Z dx = W \delta dx (\mathfrak{N} \delta y + \frac{\mathfrak{P} \delta y}{dx} + \frac{\Omega \delta y}{dx^2} + \frac{\mathfrak{R} \delta y}{dx^3} + \text{etc.}) \\ + \int dx ((N - \mathfrak{N} W) \delta y + (P - \mathfrak{P} W) \frac{d \delta y}{dx} + (Q - \mathfrak{Q} W) \frac{d^2 \delta y}{dx^2} \\ + (R - \mathfrak{R} W) \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Coroll. 2.

40. Ac si quantitas Z inuoluat insuper afiam formulam integralem $\Pi' = \int \mathfrak{Z}' dx$, vt sit:

$$dZ = L d\Pi + L d\Pi' + M dx + N dy + P dp + Q dq + \text{etc.}$$

tum vero:

$d\mathfrak{Z}' = \mathfrak{N}' dx + \mathfrak{N}' dy + \mathfrak{P}' dp + \mathfrak{Q}' dq + \mathfrak{R}' dr + \text{etc.}$
Si ponatur $\int L dx = W$, $\int L' dx = W'$, insuperque ad abbreviandum:

$$N - \mathfrak{N} W - \mathfrak{N}' W' = (N); P - \mathfrak{P} W - \mathfrak{P}' W' = (P)$$

$$Q - \mathfrak{Q} W - \mathfrak{Q}' W' = (Q); R - \mathfrak{R} W - \mathfrak{R}' W' = (R) \text{ etc.}$$

erit variatio quaesita:

$$\delta \int Z dx = W \delta dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \Omega \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \mathfrak{R} \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}) \\ + W' \delta dx (\mathfrak{N}' \delta y + \mathfrak{P}' \frac{d \delta y}{dx} + \Omega' \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \mathfrak{R}' \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}) \\ + \int dx ((N) \delta y + (P) \frac{d \delta y}{dx} + (Q) \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + (R) \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Problema 5.

41. Si in formula $\int Z dx$ quantitas Z praeter litteras x, y, p, q, r etc. inuoluat formulam integram

lem $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, in qua quantitas \mathfrak{Z} praeter litteras x, y, p, q, r etc. insuper complectatur formulam integralem $\pi = \int \mathfrak{f} dx$, ubi \mathfrak{f} autem sit functio solarum litterarum x, y, p, q, r etc. inuenire variationem formulae $\int \mathfrak{Z} dx$.

Solutio.

Cum Z sit functio quantitatum x, y, p, q, r etc. et $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, eius differentiale more consueto sumtum erit huius formae :

$$dZ = L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

ideoque eius variatio

$$\delta Z = L \delta \Pi + N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + R \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

vnde variatio quaesita erit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx =$
 $\int L dx \delta \Pi + \int dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + R \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$

At cum sit \mathfrak{Z} functio quantitatum x, y, p, q, r etc. et $\pi = \int \mathfrak{f} dx$, erit differentiando :

$$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{L} d\pi + \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr + \text{etc.}$$

hincque variatio eius

$$\delta \mathfrak{Z} = \mathfrak{L} \delta \pi + \mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \mathfrak{R} \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

quare cum sit $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, erit $\delta \Pi = \delta \int \mathfrak{Z} dx = \int \delta \mathfrak{Z} dx$, ac propterea :

$$\delta \Pi = \int \mathfrak{L} dx \delta \pi + \int dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \mathfrak{R} \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

vnde reperitur :

$$\int L dx \delta \Pi = \int L dx \int \mathfrak{L} dx \delta \pi + \int L dx \int dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

Supereft

Supereft ergo vt definiamus $\delta \pi$, est autem $\pi = \int f dx$,
et quia f est. functio litterarum x, y, p, q, r etc.
tantum, fiat differentiando :

$$df = m dx + n dy + p dp + q dq + r dr + \text{etc.}$$

ex quo concluditur eius variatio :

$$\delta f = n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

tum vero, ob $\delta \pi = \delta \int f dx = \int \delta f dx$, erit :

$$\delta \pi = \int dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Quamobrem habebimus $\int L dx / \int \mathcal{L} dx \delta \pi =$
 $\int L dx / \int \mathcal{L} dx \int dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$

Vt iam hanc formulam a signis integralibus multiplicatis liberemus, ponamus $\int L dx = W$, eritque :

$$\int L dx \delta \Pi = W \delta \Pi - \int W d \delta \Pi,$$

verum $d \delta \Pi = \delta \mathcal{W} dx$, vnde $\int L dx \delta \Pi = W \delta \Pi - \int W \delta \mathcal{W} dx$
ideoque :

$$\int L dx \delta \Pi = W \int \mathcal{L} dx \delta \pi + W \int dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

$$- \int \mathcal{L} W dx \delta \pi - \int W dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

sit $\int \mathcal{L} dx = \mathcal{W}$, erit $\int \mathcal{L} dx \delta \pi = \mathcal{W} \delta \pi - \int \mathcal{W} d \delta f x$
hincque :

$$\int \mathcal{L} dx \delta \pi = \mathcal{W} \int dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

$$- \int \mathcal{W} dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Porro ponatur $\int \mathcal{L} W dx = \int W d \mathcal{W} = \mathcal{B}$, vt sit :

$$\int \mathcal{L} W dx \delta \pi = \mathcal{B} \int dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

$$- \int \mathcal{B} dx (n \delta y + p \frac{d \delta y}{dx} + q \frac{d d \delta y}{dx^2} + r \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Ex his omnibus colligetur variatio quaesita $\delta \int Z dx =$

$$\begin{aligned} & (W\mathfrak{W} - \mathfrak{B}) \int dx (\Pi \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ & - W \int \mathfrak{W} dx (\Pi \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ & + \int \mathfrak{B} dx (\Pi \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ & + W \int dx (\Pi \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ & - \int W dx (\Pi \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ & + \int dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \end{aligned}$$

Coroll. 1.

42. Si quaeratur variatio formulae $\int Z dx$ a valore $x=0$ usque ad valorem determinatum $x=a$, sumantur integralia $W = \int L dx$, $\mathfrak{W} = \int \mathfrak{L} dx$ et $\mathfrak{B} = \int W d\mathfrak{B}$, ita ut evanescant posito $x=0$, tunc vero facto $x=a$ fiat $W=A$, $\mathfrak{W}=\mathfrak{A}$ et $\mathfrak{B}=\mathfrak{B}$, quos valores in formula inuenta loco litterarum W , \mathfrak{W} et \mathfrak{B} , ubi extra signum integrale occurunt, posere licebit.

Coroll. 2.

43. Ponatur ergo ad abbreviandum :

$$\begin{aligned} N + (A - W)\mathfrak{N} + (A \mathfrak{W} - B - A \mathfrak{B} + \mathfrak{B})\Pi &= (N) \\ P + (A - W)\mathfrak{P} + (A \mathfrak{W} - B - A \mathfrak{B} + \mathfrak{B})P &= (P) \\ Q + (A - W)\mathfrak{Q} + (A \mathfrak{W} - B - A \mathfrak{B} + \mathfrak{B})Q &= (Q) \\ R + (A - W)\mathfrak{R} + (A \mathfrak{W} - B - A \mathfrak{B} + \mathfrak{B})R &= (R) \\ \text{etc.} & \end{aligned}$$

et variatio quaesita formula $\int Z dx$ usque ad valorem determinatum $x=a$ erit :

$$\int dx ((N)\delta y + (P)\frac{d \delta y}{dx} + (Q)\frac{d d \delta y}{dx^2} + (R)\frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Coroll.

Coroll. 3.

44. Quodsi iam hic reductiones superiores adhibeantur, reperietur eadem variatio ita expressa:

$$\begin{aligned}\delta \int Z dx &= \int dx \delta y ((N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{dd(Q)}{dx^2} - \frac{d^2(R)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ &\quad + \delta y ((P) - \frac{d(Q)}{dx} + \frac{dd(R)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d\delta y}{dx} ((Q) - \frac{d(R)}{dx} + \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{dd\delta y}{dx^2} ((R) - \text{etc.})\end{aligned}$$

Coroll. 4.

45. Cum sit $\mathfrak{B} = \int W d\mathfrak{W}$, erit $A\mathfrak{W} - \mathfrak{B} = \int (A-W) \mathfrak{L} dx$; quare si ponatur integrale $\int A-W \mathfrak{L} dx = X$, ita sumtum, vt evanescat, posito $x=0$, tum vero facto $x=a$, fiat $X=B$, ita vt sit:

$\int \mathfrak{L} dx = W$, et posito $x=a$, fiat $W=A$,
 $\int (A-W) \mathfrak{L} dx = X$, et posito $x=a$, fiat $X=B$

Superiores valores Coroll. 2. exhibiti ita se habebunt:

$$\begin{aligned}N + (A-W)\mathfrak{N} + (B-X)\mathfrak{n} &= (N) \\ P + (A-W)\mathfrak{P} + (B-X)\mathfrak{p} &= (P) \\ Q + (A-W)\mathfrak{Q} + (B-X)\mathfrak{q} &= (Q) \\ R + (A-W)\mathfrak{R} + (B-X)\mathfrak{r} &= (R) \\ \text{etc.}\end{aligned}$$

Problema 5.

46. Si in formula integrali $\Phi = \int Z dx$, quantitas Z praeter litteras x, y, p, q, r etc. etiam ipsam formulam integralem Φ involuat, determinare eius variationem $\delta \Phi = \delta \int Z dx$.

K 2

Solutio.

Solutio.

Cum Z sit functio quantitatum x, y, p, q, r etc. insuperque ipsam formulam integralem $\Phi = \int Z dx$ involuat, differentietur more solito ac prodeat

$$dZ = L d\Phi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

Hinc igitur erit variatio ipsius Z scilicet :

$$\delta Z = L \delta \Phi + N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + R \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

ideoque ob $\delta \Phi = \delta \int Z dx = \int \delta Z dx$

$$\delta \Phi = \int L dx \delta \Phi + \int dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + R \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

Ponamus $\delta \Phi = z$, cum sit id ipsum quod quaeritur, et breuitatis gratia $\int dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.}) = u$, ut habeatur $z = \int L z dx + u$, et differentiando :

$$dz = L z dx + du, \text{ eritque integrando,}$$

$$z = e^{\int L dx} c - \int e^{\int L dx} du,$$

statuatur breuitatis gratia $\int L dx = W$, et habebitur variatio quaesita z

$$\delta \int Z dx = e^W \int e^{-W} dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

si desideretur variatio usque ad datum terminum $x = a$, fiatque tum $W = A$; ponatur ad abbreviandum:

$$e^{A-W} N = (N); e^{A-W} P = (P); e^{A-W} Q = (Q) \text{ etc.}$$

eritque reductionibus ut supra factis variatio :

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx &= \int dx \delta y ((N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{d(Q)}{dx^2} - \frac{d(R)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ &\quad + \delta y ((P) - \frac{d(Q)}{dx} + \frac{d(R)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d \delta y}{dx} ((Q) - \frac{d(R)}{dx} + \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d^2 \delta y}{dx^2} ((R) - \text{etc.}) \end{aligned}$$

Corol-

Corollarium.

47. Si ergo quantitas varianda Φ definiatur per hanc aequationem differentialem $d\Phi = Z dx$, in qua Z involuat vtcunque ipsam quantitatem Φ et insuper litteras x, y, p, q, r etc. eius variatio $\delta\Phi$ per hoc problema assignari poterit.

Problema 7.

48. Si in formula integrali $\Phi = \int Z dx$ quantitas Z praeter litteras x, y, p, q, r etc. non solum ipsam quantitatem Φ , sed insuper adhuc aliam formulam integralem $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$ quomodounque implicet, in qua autem quantitas \mathfrak{Z} tantum per litteras x, y, p, q, r etc. detur; investigare variationem huius formulae $\delta\Phi = \delta \int Z dx = \int \delta Z dx$.

Solutio.

Cum Z sit functio quantitatum x, y, p, q, r etc. insuperque formularum $\Phi = \int Z dx$; et $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, praebeat ea differentiando :

$$dZ = K d\Phi + L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + \text{etc.}$$

vnde eius variatio erit :

$$\delta Z = K \delta\Phi + L \delta\Pi + N \delta y + P \frac{d\delta y}{dx} + Q \frac{dd\delta y}{dx^2} + \text{etc.}$$

Porro autem cum \mathfrak{Z} sit functio litterarum x, y, p, q, r etc. tantum ponatur :

$$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr + \text{etc.}$$

enitque ob $\delta\Pi = \int \delta\mathfrak{Z} dx$

$$\delta\Pi = \int dx (\mathfrak{M} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d\delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{dd\delta y}{dx^2} + \mathfrak{R} \frac{d^2\delta y}{dx^3} + \text{etc.})$$

K 3

Ponatur

Ponatur ut ante $\delta\Phi = z$ et $L\delta\Pi + N\delta y + P \frac{d\delta y}{dx}$
 $+ Q \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.} = u$; ob $\delta\Phi = \int \delta Z dx = z$ erit
 $\delta Z = \frac{dz}{dx}$ ideoque $\frac{dz}{dx} = Kz + u$; unde oritur
 $z = e^{\int K dx} \int e^{-\int K dx} u dx = \delta\Phi$

sit $\int K dx = V$, eritque

$$e^{\int K dx} u dx = e^{-V} \mathcal{L} dx \int dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P} \frac{d\delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}) + e^{-V} dx (N\delta y + P \frac{d\delta y}{dx} + Q \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

Statuatur porro $\int e^{-V} L dx = W$, eritque integrando variatio quae sita:

$$\begin{aligned} \delta\Phi &= e^V W \int dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P} \frac{d\delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ &\quad - e^V \int W dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P} \frac{d\delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \\ &\quad + e^V \int e^{-V} dx (N\delta y + P \frac{d\delta y}{dx} + Q \frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}) \end{aligned}$$

Si variatio usque ad datum terminum $x=a$ desideratur, ac posito $x=a$, fiat $V=A$ et $W=B$, tum statuatur breuitatis gratia:

$$\begin{aligned} e^A - V N + e^A (B - W) \mathfrak{N} &= (N) \\ e^A - V P + e^A (B - W) \mathfrak{P} &= (P) \\ e^A - V Q + e^A (B - W) \mathfrak{Q} &= (Q) \\ e^A - V R + e^A (B - W) \mathfrak{R} &= (R) \\ \text{etc.} \end{aligned}$$

quo facto erit variatio formulae $\Phi = \int Z dx$ usque ad terminum $x=a$ extensa:

$$\begin{aligned} \delta\Phi &= \int dx \delta y ((N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{d^2(Q)}{dx^2} - \frac{d^3(R)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ &\quad + \delta y ((P) - \frac{d(Q)}{dx} + \frac{d^2(R)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d\delta y}{dx} ((Q) - \frac{d(R)}{dx} + \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d^2\delta y}{dx^2} ((R) - \text{etc.}) \end{aligned}$$

Corol.

Corollarium.

49. Sic ergo variatio definitur quantitatis Φ per aequationem differentialem $d\Phi = Z dx$ datae, in qua Z non solum praeter litteras x, y, p, q, r etc. ipsam Φ , sed insuper formulam integralem $\int Z dx = \Pi$ vtcunque inuoluit, dummodo Z per solas litteras x, y, p, q, r etc. determinetur.

Problema 8.

50. Si in formula integrali $\Phi = \int Z dx$ quantitas Z praeter litteras x, y, p, q, r etc. formulam integram $\Pi = \int Z dx$ inuoluit, hic autem quantitas Z praeter litteras x, y, p, q, r etc. ipsam formulam integram $\Pi = \int Z dx$ contineat, definite variationem formulae propositae $\Phi = \int Z dx$.

Solutio

Cum Z sit functio quantitatum x, y, p, q, r etc. et ipsius $\Pi = \int Z dx$, eius differentiale erit huiusmodi:
 $dZ = L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$
 hinc eius variatio erit

$$\delta Z = L \delta \Pi + N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + R \frac{d^3 \delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

ex quo ob $\delta \Phi = \int \delta Z dx$ habebitur:

$$\delta \Phi = \int L dx \delta \Pi + \int dx (N \delta y + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

At quia Z est functio ipsarum x, y, p, q, r etc. et $\Pi = \int Z dx$, sit eius differentiale:

$$d\Pi = \mathfrak{L} d\Pi + \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \text{etc.}$$

eritque

$$\delta \Pi = \frac{d \delta \Pi}{dx} = \mathfrak{L} \delta \Pi + \mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.}$$

Ponatur

Ponatur $\int \mathfrak{L} dx = \mathfrak{W}$, eritque :

$$\delta \Pi = e^{-\mathfrak{W}} \int e^{-\mathfrak{W}} dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

Fiat $\int e^{-\mathfrak{W}} L dx = W$ et obtinebitur :

$$\delta \Phi = W \int e^{-\mathfrak{W}} dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

$$- \int e^{-\mathfrak{W}} W dx (\mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \frac{d \delta y}{dx} + \mathfrak{Q} \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

$$+ \int dx (N dy + P \frac{d \delta y}{dx} + Q \frac{d d \delta y}{dx^2} + \text{etc.})$$

Si hanc variationem ad terminum $x=a$ usque extendi oporteat, ac posito $x=a$ fiat $W=A$, vocetur brevitas gratia

$$N + e^{-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{N} = (N)$$

$$P + e^{-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{P} = (P)$$

$$Q + e^{-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{Q} = (Q)$$

etc.

eritque reductiones supra expositas introducendo variatio formulae integralis $\Phi = \int Z dx$ ad termininum $x=a$ extensa :

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx &= \int dx \delta y ((N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{d d(Q)}{dx^2} - \frac{d^3(R)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ &\quad + \delta y ((P) - \frac{d(Q)}{dx} + \frac{d d(R)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &\quad + \frac{d \delta y}{dx} ((Q) - \frac{d R}{dx} + \text{etc.}) \\ &\quad \frac{d d \delta y}{dx^2} ((R) - \text{etc.}) \end{aligned}$$

Scholion.

51. Usus huius problematis cernitur in descensu corporum super lineis curuis in medio quocunque resistente, dum corpora a viribus quibuscumque sollicitantur, si variationem temporis delicensus definire velimus, dum curva quomodocumque variatur. Denotet hoc casu

casu Φ tempus descensus per arcum, qui abscissae x respondat, sitque applicata $=y$, et Π altitudo celeritati acquisitae debita; ac tempus descensus erit $\Phi = \int \frac{dx\sqrt{1+pp}}{\sqrt{n}}$, posito $dy = pdx$, vt $dx\sqrt{1+pp}$ elementum arcus designet. Verum ex sollicitationibus erit :

$$d\Pi = Xdx + Ydy - V\sqrt{dx^2 + dy^2}$$

vbi X et Y significant functiones ipsarum x et y , et V functionem ipsius Π , cui resistentia est proportionalis. Erit ergo ob $dy = pdx$

$$\Pi = \int (X + Yp - V\sqrt{1+pp})dx$$

ideoque $\mathfrak{Z} = X + Yp - V\sqrt{1+pp}$. existente
 $Z = \frac{\sqrt{1+pp}}{\sqrt{n}}$.

Corollarium.

52. Si ad similitudinem valorum (N), (P), (Q) ponatur :

$$M + e^{-W}(A-W)\mathfrak{M} = (M)$$

erit $(M)dx + (N)dy + (P)dp + (Q)dq + (R)dr + \text{etc.}$

differentiale verum huius formulae :

$$Z + e^{-W}(A-W)\mathfrak{Z}.$$

Conclusio.

53. Quaecunque ergo formula integralis $\Phi = \int Zdx$ proponatur, cuius variationem inuestigari oporteat, eius
 Tom. X. Nou. Comm. L variatio,

variatio, vsque ad terminum $x=a$ extensa, semper exprimetur hoc modo :

$$\begin{aligned}\delta\Phi = & \int dx \delta y ((N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{dd(Q)}{dx^2} - \frac{d^3(R)}{dx^3} + \frac{d^4(S)}{dx^4} - \text{etc.}) \\ & + \delta y ((P) - \frac{d(Q)}{dx} + \frac{dd(R)}{dx^2} - \frac{d^3(S)}{dx^3} + \text{etc.}) \\ & + \frac{d\delta y}{dx} ((Q) - \frac{d(R)}{dx} + \frac{dd(S)}{dx^2} - \text{etc.}) \\ & + \frac{d d \delta y}{dx^2} ((R) - \frac{d(S)}{dx} + \text{etc.}) \\ & + \frac{d^3 \delta y}{dx^3} ((S) - \text{etc.})\end{aligned}$$

sumto elemento dx constante. Quemadmodum autem litterae (N), (P), (Q), (R), (S) etc. se habeant, id quoquis casu patebit.

Casus I.

54. Si $dZ=Mdx+Ndy+Pdp+Qdq+Rdr+Sds$ etc.
erit

$$(N)=N; (P)=P; (Q)=Q; (R)=R; (S)=S \text{ etc.}$$

Casus II.

55. Si $dZ=Ldx+Mdx+Ndy+Pdp+Qdq+Rdr+\text{etc.}$
existente $\Pi=\int \mathfrak{Z} dx$, et

$d\mathfrak{Z}=\mathfrak{M}dx+\mathfrak{N}dy+\mathfrak{P}dp+\mathfrak{Q}dq+\mathfrak{R}dr+\text{etc.}$
sit $\int L dx=W$, ac posito $x=a$, fiat $W=A$, quo facto erit:

$$\begin{aligned}(N) &= N+(A-W)\mathfrak{M}; \quad (P)=P+(A-W)\mathfrak{P} \\ (Q) &= Q+(A-W)\mathfrak{Q}; \quad (R)=R+(A-W)\mathfrak{R} \\ (S) &= S+(A-W)\mathfrak{S}; \quad \text{etc.}\end{aligned}$$

Casus

Casus III.

56. Si fuerit

$$dZ = L d\Pi + L' d\Pi' + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

existente $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$ et $\Pi' = \int \mathfrak{Z}' dx$, tum vero :

$$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr + \text{etc.}$$

$$d\mathfrak{Z}' = \mathfrak{M}' dx + \mathfrak{N}' dy + \mathfrak{P}' dp + \mathfrak{Q}' dq + \mathfrak{R}' dr + \text{etc.}$$

ponatur $\int L dx = W$, et $\int L' dx = W'$, ac facto $x = a$, fiat

$$W = A \text{ et } W' = A'$$

quo facto erit :

$$(N) = N + (A - W) \mathfrak{M} + (A' - W') \mathfrak{M}'$$

$$(P) = P + (A - W) \mathfrak{P} + (A' - W') \mathfrak{P}'$$

$$(Q) = Q + (A - W) \mathfrak{Q} + (A' - W') \mathfrak{Q}'$$

$$(R) = R + (A - W) \mathfrak{R} + (A' - W') \mathfrak{R}'$$

etc.

Casus IV.

57. Si Z contineat formulam integralem $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, vt sit :

$$dZ = L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

quantitas \mathfrak{Z} vero formulam integralem $\pi = \int \mathfrak{z} dx$, vt sit :

$$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{L} d\pi + \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr + \text{etc.}$$

at \mathfrak{z} nullum porro integrale inuoluat, ita vt sit :

$$d\mathfrak{z} = \mathfrak{m} dx + \mathfrak{n} dy + \mathfrak{p} dp + \mathfrak{q} dq + \mathfrak{r} dr + \text{etc.}$$

Ponatur $\int L dx = W$, et posito $x = a$, fiat $W = A'$;

L 2

tum

tum vero ponatur $\int(A-W)\mathfrak{L}dx = \mathfrak{W}$, casuque $x=a$
fiat $\mathfrak{W}=\mathfrak{A}$, quo facto erit :

$$(N) = N + (A-W)\mathfrak{M} + (\mathfrak{A}-\mathfrak{W})n$$

$$(P) = P + (A-W)\mathfrak{P} + (\mathfrak{A}-\mathfrak{W})p$$

$$(Q) = Q + (A-W)\mathfrak{Q} + (\mathfrak{A}-\mathfrak{W})q$$

$$(R) = R + (A-W)\mathfrak{R} + (\mathfrak{A}-\mathfrak{W})r$$

etc.

Causus V.

58. Si Z contineat ipsam formulam $\Phi = \int Z dx$,
vt sit :

$$dZ = Kd\Phi + Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr + \text{etc.}$$

ponatur $\int Kdx = V$, et facto $x=a$, sit $V=C$, erit :

$$(N) = e^{C-v}N; (P) = e^{C-v}P; (Q) = e^{C-v}Q; (R) = e^{C-v}R \text{ etc.}$$

Causus VI.

59. Si Z praeter formulam $\Phi = \int Z dx$ contineat
aliam formulam integralem $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, sitque :

$$dZ = Kd\Phi + Ld\Pi + Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr + \text{etc.}$$

tum vero \mathfrak{Z} nullam formulam integralem inuoluat :

$$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{M}dx + \mathfrak{N}dy + \mathfrak{P}dp + \mathfrak{Q}dq + \mathfrak{R}dr + \text{etc.}$$

sit $\int Kdx = V$, et posito $x=a$, fiat $V=C$. Deinde

sit $\int e^{C-v}Ldx = W$, et posito $x=a$, fiat $W=A$,

eritque :

$$(N) = e^{C-v}N + (A-W)\mathfrak{M}$$

$$(P) = e^{C-v}P + (A-W)\mathfrak{P}$$

$$(Q) = e^{C-v}Q + (A-W)\mathfrak{Q}$$

$$(R) = e^{C-v}R + (A-W)\mathfrak{R}$$

etc.

Causus

Casus VII.

60. Si Z contineat formulam $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$, vt sit:
 $dZ = L d\Pi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$
 tum vero \mathfrak{Z} denuo eandem formulam $\Pi = \int \mathfrak{Z} dx$ involuat, vt sit:

$d\mathfrak{Z} = \mathfrak{L} d\Pi + \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr + \text{etc.}$
 Ponatur $\int \mathfrak{L} dx = \mathfrak{W}$, et posito $x = a$, fiat $\mathfrak{W} = A$;
 deinde ponatur $\int e^{-A+\mathfrak{W}} L dx = W$, et posito $x = a$, fiat
 $W = A$, eritque

$$(N) = N + e^{A-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{M}$$

$$(P) = P + e^{A-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{P}$$

$$(Q) = Q + e^{A-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{Q}$$

$$(R) = R + e^{A-\mathfrak{W}} (A - W) \mathfrak{R}$$

etc.

61. Simili modo hanc investigationem ad alias formulas complicatas extendere licet, verum cum tales vix unquam occurrere soleant, labor superfluus foret. Cum igitur formulaum integralium tam simpliciorum, quam magis compositarum, variationes definire docuerim, calculus variationum fere penitus absolutus videtur; quomodounque enim quantitas varianda fuerit, tam ex formulis absolutis, quam integralibus, conflata, ope differentiationis ordinariae eius variatio reperiri poterit. Veluti si quantitas varianda U contineat formulas integrales quascunque:

$$\Phi = \int Z dx; \quad \Phi' = \int Z' dr; \quad \Phi'' = \int Z'' dx \text{ etc.}$$

differentietur ea more solito, prodeatque:

$$\delta U = K d\Phi + K' d\Phi' + K'' d\Phi'' \text{ etc.}$$

tum evidens est, fore eius variationem:

$$\delta U = K\delta\Phi + K'\delta\Phi' + K''\delta\Phi'' \text{ etc.}$$

at variationes $\delta\Phi$, $\delta\Phi'$, $\delta\Phi''$ etc. per praecepta modo exposita assignabuntur. Similiter vero patet, variationem δU semper huiusmodi forma expressumiri, vt sit:

$\delta V = f(A)dx\delta y + (B)\delta y + (C)\frac{d\delta y}{dx} + (D)\frac{d^2\delta y}{dx^2} + \text{etc.}$
vbi (A), (B), (C), etc. sunt functiones ex regulis supra traditis inueniendae. Istius autem calculi variationum usum in solutione celeberrimi problematis isoperimetrici, latissima significatione accepti, breuiter indicari conueniet.

Applicatio Calculi variationum ad solutionem problematis isoperimetrici latissima significatione accepti.

62. Problema primarium huc spectans ita enunciari potest, vt inter omnes curuas super eadem data basi $x=a$ extuendas, ea definiatur, pro qua formula quaepiam U maximum minimumue valorem obtineat. Et si enim enunciatio problematis curuas tantum eiusdem longitudinis complectitur, tamen haec conditio commode, vt eius ambitus latius pateat, omittitur, neque etiam commemoratione vnicae formulae U , cuius valor maximus minimusue euadere debet, eius vis restringi est censenda; postquam in genere demonstrauit: si inter omnes curuas super eadem basi $x=a$ extuendas, pro quibus formula V eundem nanciscatur valorem, defini

niri debeat ea, in qua valor formulae U maximus euadat minimusue; quaestionem huc reduci, vt inter omnes plane curuas, super basi $x=a$ extruendas, ea definiatur, pro qua haec formula composita $\alpha V + \beta U$ consequatur maximum minimum ve valorem. Interim tamen et huius reductionis ratio ex ipsis calculi variationum principiis dilucide explicari potest.

63. Quaestio autem haec a consideratione linearum curuarum remota hoc modo proponi potest:

Proposita formula quacunque U definire eam relationem inter binas variabiles x et y , per quam si valor ipsius U determinetur, atque a valore $x=0$ usque ad valorem $x=a$ extendatur, is proditurus sit siue maximus siue minimus.

Spectemus ergo relationem inter x et y tanquam iam inuentam, ita vt inde oriatur valor ipsius U maximus vel minimus; atque manifestum est, si relatio inter x et y infinite parum immutetur, nullam inde mutationem in valore ipsius U nasci debere; seu quod eadem redit variationem ipsius U seu δU nihilo aequalem esse oportere; sicque aquatio $\delta U=0$ relationem quae sitam inter x et y complectetur.

64. Variationem autem δU inde definire docui-
mus, quod pro quo quis valore ipsius x valorem ipsius y , qui ipsi vi relationis quae sitae competet, particula quapiam δy augeri assumpsimus. Cum igitur relatio quae sita inter omnes plane possibles hac praerogatiua gaudere debeat, variatio δU semper esse debet nihilo aequalis, quomodo cunque singuli valores ipsius y tali-
bus

bus particulis δy augeantur; et quomodo cumque haec augmenta fuerint comparata, quoniam prorsus sunt arbitraria, neque uno modo a se inuicem pendentia. Neque etiam opus est, ut omnibus valoribus ipsius y huiusmodi variationes tribuantur, sed siue unicus quispiam, siue duo, siue quotcumque pro libitu varientur, semper aequae necesse est, ut variatio, quae inde in totum valorem ipsius U , quatenus is a termino $x = o$ usque ad terminum $x = a$ extenditur, redundat, in nihilum abeat.

65. Ex iis autem, quae supra sunt tradita, manifestum est, variationem ipsius U semper hoc modo exprimi, ut sit;

$\delta U = f(A)dx\delta y + (B)\delta y + (C)\frac{d\delta y}{dx} + (D)\frac{d^2\delta y}{dx^2}$ etc.
cuius formae singulas partes seorsim considerari conuenit. At praeter primum membrum integrale re liquae partes $(B)\delta y$, $(C)\frac{d\delta y}{dx}$ etc. tantum a variatione ultimi valoris y , qui valori $x = a$ conuenit, pendent, neque rationem variationis praecedentium implicant; ut enim tota variatio ipsius U obtineatur, in expressione inuenta ubique statui debet $x = a$, quod in singulis partibus praeter primam actu fieri potest, sicque in iis δy denotabit variationem, quae soli ultimo valori ipsius y tribuitur, et quae omnino est arbitraria, neque a praecedentibus pendet. Vnde perspicuum est, nisi membrum integrale adesset, ex reliquis partibus nihil plane pro relatione inter x et y concludi posse.

66. Verum membrum integrale $f(A)dx\delta y$ etiam variationes, quae omnibus praecedentibus valoribus ipsius y tribuun-

tribuantur inuoluti, dum continet summam omnium elementorum $(A)dx\delta y$ ex variatione singulorum valorum y quendam. Ita si vocus eius valor ipsi a quasi determinatum valorem haberet, spectato respondens varietor, seu particula δy augeatur, membrum illud integrale tantum esset $= (A)dx\delta y$, nihilque summandum haberetur; si autem insuper sequens valor y' ipsi $x+dx$ respondens, particula $\delta y'$ augeatur, posteaque $x+dx$, loco x functio (A) abeat in $(A)'$ membrum integrale constabit his duabus partibus:

$$(A)dx\delta y + (A)'dx\delta y'$$

Simili modo si tres pluresue valores successui y, y', y'', y''', y^{IV} etc. particulis $\delta y, \delta y', \delta y'', \delta y''', \delta y^{IV}$ etc. augeantur, membrum integrale aequinalebit huic expressioni:

$$(A)dx\delta y + (A)'dx\delta y' + (A)''dx\delta y'' + (A)'''dx\delta y''' + \text{etc.}$$

quae series tam retrorum usque ad terminum $x=0$, quam auctiorum usque ad terminum $x=a$, continuata concipi potest.

67. Etsi igitur variatio δU ad terminum determinatum $x=a$ adstringitur, tamen ob membrum integrale omnes variationes intermedias complectitur; unde si pro reliquis partibus absolutis, quae tantum ad terminum ultimum $x=a$ referuntur, breuitatis gratia scribamus I, variatio δU ita erit expressa, ut sit:

$$\delta U = (A)dx\delta y + (A)'dx\delta y' + (A)''dx\delta y'' + (A)'''dx\delta y''' + \text{etc.} + I$$

quae, ut problemati satisfiat, nihilo aequari debet.

Cum autem variationes $\delta y, \delta y', \delta y''$ etc. non a se

Tom. X. Nou. Comm.

M

inui-

inuicem pendeant, sed singulae mere sint arbitrariae, illa annihilatio locum habere nequit, nisi singulae pastes sigillatim euanescant; ex quo necesse est, ut sit:

$(A) = 0$, $(A)' = 0$, $(A)'' = 0$, $(A)''' = 0$, etc. quae aequatiunculae omnes in hac vna indefinita $(A) = 0$ continentur, seu quicunque valor ipsi x tribuatur, perpetuo esse oportet $(A) = 0$, hacque aequatione relatio quaesita inter x et y continetur.

68. En igitur solutionem facilem problematis propositi, quo ea relatio inter x et y requiritur, ex qua pro formula praescripta U , postquam eius valor a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ fuerit extensus, maximus minimusue valor resultet. Quaeratur scilicet variatio formulae U pariter a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ extensa, quae per praecepta supra tradita huiusmodi formam habere debet:

$\delta U = f(A) dx \delta y + (B) \delta y + (C) \frac{d \delta y}{dx} + (D) \frac{d^2 \delta y}{dx^2} + \text{etc.}$
hincque ex solo membro integrali $f(A) dx \delta y$ relatione inter x et y quaesita ita definitur, ut sit $(A) = 0$, reliquae autem partes, quia ultimum tantum valorem ipsius y afficiunt, nihil conferunt ad relationem indefinitam inter x et y , quae desideratur.

69. Istae tamen partes posteriores relationi inventae magis determinandae inferuire possunt; eatenus enim tantum huiusmodi partes accedunt, quatenus in membro integrali $f(A) dx \delta y$ functio (A) differentialium rationem $\frac{dy}{dx} = p$, vel etiam rationes differentialium superiorum, nempe $q = \frac{dp}{dx}$; $r = \frac{dq}{dx}$ etc. inuoluit. Quando autem hoc vsu venit, aequatio $(A) = 0$ erit differentia-

tentialis vel primi vel etiam altioris gradus ; siveque relatio quaesita inter x et y post unam pluresue deum integrationes reperitur. Cum autem quaelibet integratio quantitatem constantem arbitrariam inueniat, hoc modo ad aequationem finitam vagam peruenietur, atque nunc noua quaestio existet, quomodo has constantes arbitrarias determinari oporteat, ut valor ipsius U omnium maximus minimusue prodeat. Cum enim quaelibet illarum constantium determinatio iam per se maximi minimiue proprietate sit praedita, hic porro vel maximum maximorum vel minimum minimorum inuestigandum relinquitur.

70. Ad hoc igitur nouum problema accessorium resoluendum partes illae a signo integrali immunes adhiberi poterunt. Constantes scilicet per integrationes inuenctas ita determinari conueniet, ut posito $x = \alpha$ coefficientes ipsarum δy , $\frac{d\delta y}{dx}$, $\frac{d^2\delta y}{dx^2}$ etc. singuli seorsim evanescant, sive ut hoc casu satisfiat his conditionibus :

$$(B) = 0; (C) = 0; (D) = 0 \text{ etc.}$$

Deinde quia ambos terminos $x = 0$, et $x = \alpha$, inter se permutare licet, etiam, posito $x = 0$, efficiendum erit, ut fiat $(B) = 0$, $(C) = 0$, $(D) = 0$ etc. Etsi enim partes, quae hoc exigant, in nostra expressione non continentur, tamen eae in membro integrali contineri sunt censendae.

71. Ex iisdem principiis etiam problemata, quae ad methodum relativam retuli, solvi possunt; haec autem problemata ita generaliter enunciare licet :

Inter omnes relationes, quibus y per x definitur, quae bac communi gaudent proprietate, ut pro formula U posito $x=a$ eundem valorem exhibeant, determinare eam relationem, ex qua formula U, siquidem a termino $x=0$ usque ad terminum $x=a$ extendatur, maximum vel minimum consequatur valorem.

Hic igitur variationes, quae singulis valoribus ipsius y tribuuntur, non omnes sunt arbitrariae, sed ita statuendae sunt, ut fiat $\delta U=0$, si quidem eius valor a termino $x=0$ usque ad $x=a$ extendatur. Tum vero etiam natura maximi minimique postulat, ut secundum eandem extensionem sit, ut ante, $\delta U=0$.

72. Per methodum ergo ante expositam tam formulae U , quae debet esse communis, quam formulae U , quae maxima fieri debet vel minima, quaeratur variatio a termino $x=0$ usque ad terminum $x=a$ extendenda; atque relatio quaesita inter x et y ex coniunctione harum duarum aequationum $\delta U=0$ et $\delta U=0$ erit inuestiganda. At hae variationes ita expressae reperientur:

$$\delta U = f(A)dx\delta y + (B)\delta y + (C)\frac{d\delta y}{dx} + (D)\frac{dd\delta y}{dx^2} + \text{etc.}$$

$$\delta U = f(A)dx\delta y - (B)\delta y + (C)\frac{d\delta y}{dx} + (D)\frac{dd\delta y}{dx^2} + \text{etc.}$$

vbi de membris a signo integrali liberis eadem sunt tendenda, quae supra iam obseruaui; ideoque relationem inter x et y quaesitam tantum ex membris integralibus deriuari oportebit.

73. Hinc itaque binas sequentes consequemur aequationes :

$(\mathfrak{A})\delta y + (\mathfrak{A})'\delta y' + (\mathfrak{A})''\delta y'' + (\mathfrak{A})'''\delta y''' + \text{etc.} = 0$
 $(A)\delta y + (A)'\delta y' + (A)''\delta y'' + (A)'''\delta y''' + \text{etc.} = 0$

quarum priore assumptio variationum $\delta y, \delta y', \delta y''$ etc. conditioni communi praescriptae conueniens definitur, quae deinde in alteram introducta relationem quaesitam manifestabit. Omnes ergo variationes $\delta y, \delta y', \delta y''$ etc. praeter unam, ut arbitriae, spectari possunt, quippe quae una ex priori aequatione est definienda. Iam vero evidens est, postquam una ita fuerit sumta, ut priori aequationi satisfiat, tum simul alteri satisfactum iri, si statuatur $(A) = n(\mathfrak{A})$, sumendo pro n quantitatem quamcunque constantem.

74. Problema igitur propositum hac resoluetur aequatione :

$$\alpha(A) + \beta(\mathfrak{U}) = 0$$

sumtis pro α et β quantitatibus quibusvis constantibus. Eadem autem solutio prodiisset, si inter omnes omnino relationes inter x et y ea exquiri debuisset, unde formula $\alpha U + \beta \mathfrak{U}$ maximum minimum ve valorem impetraret; ex quo simul intelligitur, binas formulas \mathfrak{U} et U propositas inter se permutari posse, eaque omnia, que in Tractatu meo annotavi hinc multo magis fiunt perspicua. Simili enim modo res se habebit, si non una formula \mathfrak{U} sed plures debeant esse communes; sique stabilito *Calculo variationum* omnia huius generis problemata facilissime et brevissime expediuntur.